

Carl Gustav Jung

Συνέδεσε τον Εσωτερισμό με την Εξωτερική Ψυχολογία με τρόπο μοναδικό, ανεπανάληπτο, διαχρονικό και ανεξίτηλο.

Γεννήθηκε στις 26 Ιουλίου 1875 στο Κέσβιλ, κοντά στη λίμνη Κονστάνς της επαρχίας Τουργκάου της Ελβετίας.

Η μελέτες του περιστρέφονταν πάντοτε γύρω από θέματα ψυχολογίας και Εσωτερισμού και ο Γνωστικισμός ήταν ένας τομέας που τον απασχόλησε έντονα στις αναζητήσεις του.

Γιος ιερέα, βίωσε αρκετές ταραχές εσωτερικές και εξωτερικές κατά την παιδική του ηλικία. 20 ετών άρχισε τις σπουδές του στο πανεπιστήμιο της Βασιλείας κάτω από εξαιρετικά δύσκολες οικονομικές συνθήκες. Περιθωριακή φυσιογνωμία από πεποίθηση στα φοιτητικά του χρόνια, διέθετε εντούτοις σημαντική διανοητική δύναμη που τον έκανε πόλο έλξης της φοιτητικής αδελφότητας της Ζοφίνγκια, στην οποία από νωρίς άρχισε να δίνει διαλέξεις για θεολογικά και ψυχολογικά θέματα. Σε αυτή την εποχή συνδέθηκε με βαθιά φίλια με τον Άλμπερτ Έρι. Στα 1895-1899.

Ο C.G.Jung έκανε πειράματα πνευματισμού με την εξαδέλφη του Έλεν Πράσβερκ καθόλου ασυνήθιστο για την εποχή του. Ακολουθώντας τη συμβουλή του καθηγητή Όιγκεν Μπλέλερ έκανε τα πειράματα και τις παρατηρήσεις του θέμα της διδακτορικής του διατριβής με τίτλο Ψυχολογία και Παθολογία των Αποκαλούμενων Απόκρυφων Φαινομένων (1902). Το Ιούλιο του 1900 και αποφασισμένος να γίνει ψυχίατρος, ξεκίνησε ως βοηθός γιατρού με την εποπτεία του Όιγκεν Μπλέλερ, καθηγητή της Ψυχιατρικής στο πανεπιστήμιο της Ζυρίχης και διευθυντή του Νοσοκομείου Ψυχικών Νοσημάτων του Μπουργγκχόλζλι.

Παρόλο που το ενδιαφέρον του για τα παραψυχολογικά φαινόμενα έμεινε αμείωτο ως το τέλος της ζωής του, στη συγκεκριμένη περίοδο η προσοχή του μετατοπίστηκε στα συγχρονιστικά φαινόμενα. Αποτέλεσμα της έρευνάς του υπήρξε το Συγχρονικότητα: Μια μη αιτιατή συνεκτική αρχή, (1952), που εκδόθηκε μαζί με ένα δοκίμιο του Βόλφγκανγκ

Πάουλι (Wolfgang Pauli), μια θεωρία που εφάρμοσε για την ερμηνεία των αποκαλούμενων μαντικών μεθόδων. Στην ίδια περίοδο συνδέθηκε με τον σινολόγο Ρίχαρντ Βίλχελμ (Richard Wilhelm), με τον οποίο συζητούσε τους πειραματισμούς του πάνω στο Ι Τσινγκ. Η αποφασιστικότερη ίσως εμπειρία στη ζωή του C.G.Jung υπήρξε η επαφή του με τον Σίγκμουντ Φρόυντ και κυρίως η επαφή του με την ψυχολογία της υστερίας και τα όνειρα. Αυτό που τον εντυπωσίασε περισσότερο φαίνεται πως ήταν το έργο του Φρόυντ πάνω στην Ερμηνεία των Ονείρων, το οποίο θεωρούσε ως στην πληρέστερη προσπάθεια που έγινε για να κατακτηθεί το αίνιγμα της ασυνείδητης ψυχής πάνω στο φαινομενικά στέρεο έδαφος του εμπειρισμού. Η καρποφόρα φιλία τους δεν κράτησε πολύ. Η δημοσίευση του έργου του C.G.Jung Μεταμορφώσεις και Σύμβολα της Λίμπιντο οδήγησε στην οριστική ρήξη της σχέσης τους (1913).

Ο C.G.Jung πίστευε βαθιά πως αν δεν έχει κανείς με τί να αντικαταστήσει το θρησκευτικό ένστικτο θα πρέπει να το αφήνει άθικτο, καθώς αποτελεί θεμέλιο του ατομικού κόσμου. Η κατάρρευση των θρησκευτικών πεποιθήσεων ακολουθείται συχνά από κατάρρευση της προσωπικότητας, κάτι που ο C.G.Jung παρατηρούσε συχνά στους ασθενείς του.

Τις εσωτερικές του εμπειρίες τις μετέφερε στο Κόκκινο Βιβλίο, έναν τόμο δεμένο με κόκκινο δέρμα και πλούσια εικονογράφηση σε τεχνοτροπία Αρ Νουβώ (art nouveau). Ο ίδιος ποτέ δεν θεώρησε τους πίνακές του ως τέχνη, αλλά ως εξωτερίκευση των βιωμάτων του. Σχολιάζοντας το αρχαίο κινεζικό κείμενο Το μυστικό του Χρυσού Λουλουδιού, ο C.G.Jung άρχισε να ενδιαφέρεται για την Αλχημεία. Το πρώτο έργο που προμηθεύτηκε ήταν το *Artis Auriferae*, (Περί της χρυσοποιητικής τέχνης), μια συλλογή 20 δοκιμίων στα Λατινικά, που δημοσιεύθηκαν στην Βασιλεία το 1593. Έγινε μανιώδης συλλέκτης αλχημικών έργων με αποτέλεσμα τα αλχημικά κείμενα να καταλάβουν το μεγαλύτερο κομμάτι της εξαιρετικά μεγάλης βιβλιοθήκης του. Στο έργο του η Ψυχολογία της Μεταβίβασης σχολίασε εκτεταμένα το *Rosarium Philosophorum*, (Το κομποσχοίνι των φιλοσόφων), ένα από τα δοκίμια του *Artis Auriferae*.

Η έρευνα του τον οδήγησε τον Παράκελσο, τον οποίο εκτιμούσε ιδιαίτερα, καθώς τον θεωρούσε πρωτοπόρο πνεύμα και ιατρό της εποχής του. Βάσει της εμπειρίας που απέκτησε κατά τη διάρκεια της συνάντησής του με το ασυνείδητο, ο C.G.Jung ανεπτυξε τη δική του ψυχαναλυτική πρακτική, την τεχνική της ενεργητικής φαντασίας.

Τα μακροχρόνια ταξίδια άσκησαν σημαντική επιρροή στον C.G.Jung. Το 1938 έλαβε πρόσκληση από την ινδική κυβέρνηση να παραστεί στο 25ο ιωβηλαίο του Ινδικού Επιστημονικού Συνεδρίου. Πολυγραφότατος ο Γιουνγκ, άφησε πίσω του ένα τεράστιο συγγραφικό έργο, προϊόν της δίψας του για μελέτη και μακράς εμπλοκής του στην κλινική παρατήρηση, ενώ παράλληλα άνοιξε νέους δρόμους παρατήρησης και έρευνας για την ανθρώπινη ψυχή.

Πέθανε γαλήνια στο σπίτι του, στο Κούσναχτ, σε ηλικία 86 ετών.